

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: UsII-450/20-2

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sutkinja Lidije Rostaš, predsjednice vijeća, Ljiljane Karlovčan-Đurović i Sanje Štefan, članica vijeća uz višeg sudskog savjetnika – specijalistu Srdana Papića, zapisničara, u upravnom sporu tužitelja Prvog hrvatskog piva 1664. d. o. o., Marka Oreškovića 1C, Zagreb, kojeg zastupa [REDACTED] protiv tužene Agencije za zaštitu tržišnog natjecanja, Savska cesta 41/IV, Zagreb, koju zastupa Mladen Cerovac, mag. iur., predsjednik Vijeća za zaštitu tržišnog natjecanja, radi izricanja upravno-kaznene mjere, na sjednici održanoj 27. siječnja 2021.

presudio je

I. Odbija se tužbeni zahtjev koji glasi:

„Poništava se rješenje tuženice KLASA: UP/I 034-03/20-03/004, URBROJ: 580-09/76-2020-018 od 10. rujna 2020. doneseno od strane Agencije za zaštitu tržišnog natjecanja.

Tuženica je dužna naknaditi tužitelju trošak postupka.“

II. Odbija se i tužbeni zahtjev koji glasi:

„Oglašava se ništavim rješenje tužene KLASA: UP/I 034-03/20-03/004, URBROJ: 580-09/76-2020-018 od 10. rujna 2020. doneseno od strane Agencije za zaštitu tržišnog natjecanja.

Tuženica je dužna naknaditi tužitelju trošak postupka.“

Obrazloženje

Tužena Agencija za zaštitu tržišnog natjecanja (dalje u tekstu: Agencija) je točkom I. označenog rješenja utvrdila da tužitelj nije postupio po uredno zaprimljenim zahtjevima Agencije od 28. studenoga 2018. i 30. siječnja 2019. čime je u razdoblju od 26. veljače 2019. do dana donošenja tog rješenja, odnosno do 10. rujna 2020. u neprekidnom trajanju postupio protivno odredbi članka 32. točke 1. a) i b) Zakona o zaštiti tržišnog natjecanja („Narodne novine“ 79/09. i 80/13., dalje u tekstu: ZZTN) i time ostvario obilježje djela iz članka 63. ZZTN-a, a točkom II. je tužitelju izrečena upravno-kaznena mjera u iznosu od 10.000,00 kuna. Rok za izvršenje je 15 dana od dana pravomoćnosti tog rješenja.

Tužitelj je podnio tužbu pozivajući se na odredbu članka 22. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine“ 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. i 29/17., dalje u tekstu: ZUS).

Tužitelj u tužbi tvrdi da pobijano rješenje ne sadrži razloge o odlučnim činjenicama, a da su navedeni razlozi obrazloženja proturječni sami sebi. Tvrdi da je tuženica pogrešno primijenila materijalno pravo donoseći pobijanu odluku te ostaje kod svih navoda iznesenih tijekom upravnog postupka. Predlaže da sud po službenoj dužnosti zatraži od tuženice sve akte na priklop ovosudnom spisu te smatra da bi o osnovanosti tužbenog zahtjeva trebalo odlučivati na temelju zakazane rasprave. Nadalje predlaže poništiti osporavano rješenje tuženice, a podredno to isto rješenje oglasiti ništavim.

Tuženica u odgovoru na tužbu tvrdi da su razlozi za pobijanu odluku detaljno analizirani i elaborirani u obrazloženju pobijanog rješenja te da ostaje pri svim navodima u rješenju. Navodi da je provela ispiti postupak i da je tijekom cijelog postupka poticala tužitelja na aktivno držanje u postupku i usmjeravala u pogledu prikupljanja dokazne građe. Tvrdi da je poštivala načelo materijalne istine u svrhu utvrđivanja činjeničnog stanja te da je utvrdila sve činjenice i okolnosti koje su bile značajne za rješavanje. Tvrdi da je dala ozbiljne, relevantne i dostatne razloge kojima je svoja pravna stajališta izražena u obrazloženju argumentirala na način da otklanja svaku sumnju u arbitrarnost svog postupanja i odlučivanja. Tvrdi da tužba ne sadrži ni jednu činjenicu ni dokaz na kojima tužitelj temelji tužbeni zahtjev, da su navodi tužitelja neutemeljeni i krajnje proizvoljni te da dokazuju tužiteljev nedostatak argumenata. Predlaže odbiti tužbeni zahtjev.

Na temelju razmatranja svih činjeničnih i pravnih pitanja, Sud je utvrdio da tužbeni zahtjev nije osnovan.

Iz spisa proizlazi da je Agencija na temelju odredbe članka 32. stavka 1. a) i b) ZZTN-a provela prethodno ispitivanje stanja na mjerodavnom tržištu prodaje piva u prodajnom kanalu za ugostiteljstvo (dalje u tekstu: Horeca kanal) u Republici Hrvatskoj. U tu svrhu je prikupljala podatke i obavijesti kako bi došla do određenih saznanja te je pozvala tužitelja na dostavu određenih podataka i obavijesti. Tužitelju se obratila dopisom od 28. studenoga 2018. i požurnicom od 30. siječnja 2019., međutim tužitelj, iako je uredno zaprimio navedene dopise, nije u ostavljenom roku postupio po zahtjevu Agencije odnosno nije dostavio tražene podatke i obavijesti. Stoga je Agencija pokrenula postupak radi utvrđivanja uvjeta za izricanje upravno-kaznene mjere tužitelju u smislu odredbe članka 63. ZZTN-a.

Naime, odredba članka 63. ZZTN-a propisuje da će se upravno-kaznenom mjerom od 10.000,00 kuna do 100.000,00 kuna kazniti poduzetnik koji nema položaj stranke u postupku, a koji ne postupi po zahtjevu Agencije (čl. 32. točka 1. a) i b).

Agencija je provela iscrpan i opsežan postupak u skladu sa ZZTN-om u kojem je utvrđeno da su u predmetnom slučaju ispunjena obilježja djela iz navedenog članka ZZTN-a pa je tužitelju izrekla upravno-kaznenu mjeru u iznosu od 10.000,00 kuna.

Prema ZZTN-u (čl. 60.) cilj upravno-kaznenih mjera je osiguranje učinkovitog tržišnog natjecanja, kažnjavanje počinitelja povreda tog zakona i povreda članka 101. i članka 102. UFEU, otklanjanje štetnih posljedica takvih povreda i odvracanje drugih poduzetnika od kršenja odredaba tog zakona.

Po ocjeni Suda, pravilno je ocijenila tuženica da je izrečenom upravno-kaznenom mjerom postignut Zakonom propisani cilj. Tuženica je pri izricanju upravno-kaznene mjere, prema stanju spisa, uzela u obzir postojanje svih okolnosti koje su uzete u obzir prilikom izricanja upravno-kaznene mjere tužitelju te je, stoga i izrečena mjera u iznosu od 10.000,00 kuna, što je i obrazložila u osporavanom rješenju.

Napominje se da iz sadržaja tužbe te odgovora na tužbu, kao i podataka u spisu predmeta, proizlazi da je strankama u predmetnom postupku omogućeno očitovanje o

podnescima zaprimljenim tijekom postupka pa je Sud predmetni spor riješio bez održavanja rasprave, ocijenivši da su u predmetnom slučaju raspravljena sva pitanja koja su odlučna za donošenje zakonite odluke te da razlozi zbog kojih se predmetno rješenje pobija ne zahtijevaju daljnja činjenična utvrđenja.

S obzirom na sve navedeno, ovaj sud je utvrdio da ne postoje razlozi propisani odredbom članka 67. stavka 1. ZZTN, stoga je na temelju odredbe članka 57. stavka 1. ZUS-a, odbijen tužbeni zahtjev i odlučeno kao u izreci ove presude.

U Zagrebu 27. siječnja 2021.

Predsjednica vijeća
Lidija Rostaš, dipl. iur., v.r.

Za točnost otpravka - ovlaštenu službenik

Tanja Nemčić

